

ГАМАНЮК

Леонід Юхимович

Випускник
вечірнього факультету (1974)

Український політик і державний діяч.

Народний депутат України II скликання.

Заслужений будівельник України,
почесний громадянин м. Дніпродзержинська

Народився 22 червня 1941 р. в родині Юхима Степановича та Марії Климівни Гаманюк. У 1959 р. розпочав трудову діяльність слюсарем Дніпродзержинської ГРЕС (ТЕЦ). У 1960–1962 рр. проходив військову службу, потім працював водієм санепідемстанції, автобусно-таксомоторного парку.

У 1967 р. Леонід Юхимович здобув кваліфікацію техника-механіка з експлуатації автомобільного транспорту на вечірньому відділенні Дніпродзержинського технікуму промислового транспорту. А упродовж 1968–1974 рр. він навчався на вечірньому відділенні Дніпродзержинського індустріального інституту імені М. І. Арсенчева за спеціальністю «Механічне устаткування заводів чорної металургії». Здобув фах інженера.

У 1967–1970 рр. Л. Ю. Гаманюк був начальником автocolони, заступником директора Дніпродзержинського АТП 03111. З 1970 до 1992 р. працював на керівних посадах у Дніпродзержинських міськвиконкомі та міськраді: завідувачем відділу (1970–1973), головою міської планової комісії (1973–1977), заступником (1985–1989), першим заступником (1989–1990) голови міськвиконкому. У 1990–1991 рр. Леонід Юхимович обіймав посаду голови Дніпродзержинського міськвиконкому, а в 1991–1992 рр. — голови міської ради та міськвиконкому. З квітня 1992 до липня 1994 р. був першим заступником голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації. У 1994 р. дніпродзержинці обрали Леоніда Юхимовича Гаманюка народним депутатом.

У 1999–2000 рр. працював на посаді заступника голови Державного комітету України з енергозбереження, у 2000–2006 рр. був начальником Державної інспекції з енергозбереження — заступником голови Національного агентства України з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів — центрального органу виконавчої влади. Із 2006 р. Л. Ю. Гаманюк на пенсії.

Заслужений будівельник України (1995). Нагороджений орденом «Знак пошани» III, II, та I ст. (1998,

2001, 2006); медаллю «Ветеран праці» (1988); ювілейними медалями «За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна» (1970) та «10 років незалежності України» (2003); нагрудним знаком Голодержслужби України «За сумлінну працю» (2001); відзнакою Держкоменергозбереження України «Знак пошани» (2003); пам'ятним знаком «80 років Дніпропетровської області» (2012). Відзначений міжнародною нагородою «Лаври слави», орденом святого рівноапостольного князя Володимира II ст., медаллю «За заслуги перед Українською православною церквою з нагоди 2000-річчя Різдва Христового», грамотами предстоятеля Української православної церкви, митрополита Київського і всієї України. 30 травня 2001 р. Л. Ю. Гаманюку присвоєне звання почесного громадянина м. Дніпродзержинська.

Леонід Юхимович підтримує постійний зв'язок із рідним навчальним закладом, зокрема з його почесним ректором А. П. Огурцовим. Бере участь у міських та університетських заходах із нагоди Дня міста, Дня звільнення Дніпродзержинська від фашистських загарбників та багатьох інших.

Дружина Леоніда Юхимовича Гаманюка Валентина Василівна — також випускниця Дніпродзержинського індустріального інституту імені М. І. Арсенічева. Подружжя виховало трьох доньок: Олену (1964 р. н.), Світлану (1971 р. н.) та Наталію (1978 р. н.). Світлана Леонідівна, як і батьки, здобула вищу освіту у стінах ДДТУ.

Голови Дніпродзержинської міськради й міськвиконкому та їхні заступники (1970–2006), почесні громадяни міста, Герої Праці України, керівники міських підприємств під час святкування Дня міста Дніпродзержинська у 2006 р.